

חולין פרק א הכל שוחטין דף כו

ששמר מעט בכוס וראה שגם לאחר הקניה לא החמיץ רבא מעמיד שהמשנה כדעת ר' יוחנן בן נורי שהיות ותמד קודם שהחמיץ נראה כמים ויש לו טעם מים נחשב כמים שאמר ר"י בן נורי ג' לוג מים שנפל לתוכן יין ונראים כיון אינם פוסלים מקווה היות והולכים אחר המראה ונחשבים ליינ.

כל אדם מישראל צריך לתת מחצית השקל לבית המקדש ותיקנו חכמים שצריך להוסיף מטבע קטן הנקרא 'קלבון' וכן שני אנשים שתרמו יחד שקל צריכים להוסיף שני קלבונות אבל אדם אחד שנתן מחצית השקל גם לבניו או לעני אינו צריך להוסיף קלבון. אדם שיש ברשותו עשרה בהמות חייב להפריש מעשר בהמה אבל עדר של שותפים פטור ממעשר בהמה שכתוב "אשר יהיה לך". אחים שנהיו שותפים דינם ככל שותפים וחייבים להביא 'קלבון' על מחצית השקל ופטורים ממעשר בהמה, אבל אם עדיין לא חלקו בירושת אביהם נחשבת הירושה ככסף של אביהם ונקרא בשם 'תפוסת הבית' ולכן פטורים מקלבון וחייבים במעשר בהמה.

בת מיום שנולדה עד שתביא 2 שערות נקראת 'קטנה', מזמן זה למשך 6 חודשים נקראת 'נערה' ולאחר מכן 'בוגרת'. 'קטנה' יכול אביה למכור ואין משלמים לאביה קנס על אונס או פיתוי, 'נערה' אין אביה יכול למוכרה ומקבל קנס על אונס או פיתוי. המשנה כדעת ר"מ אבל חכמים סוברים שיש קנס לקטנה מגיל 3 על אונס ופיתוי.

קטנה שאחיה או אמה קידשו לאיש יכולה למאן בבעלה ולצאת ממנו במקום גירושין. אשה שנפטר בעלה ללא ילדים יכול אח בעלה לחלוץ לה ולפטור אותה מייבום.

כסף מעשר שני צריך להעלותו לירושלים ולקנות אוכל שהוא 'פרי מפרי' ו'גידולי קרקע' ולכן אפשר לקנות בו יין אבל אי אפשר לקנות בו מים. מקווה כשר הוא 40 סאה מי גשמים שאינם שאובים, מקווה שיש בו פחות מכך ונפלו לתוכו 3 לוגים מים שאובים פוסלים את כולו אבל אם נפלו לתוכו 3 לוגים יין לא פוסלים. מים שנטמאו אפשר לחברם למקווה וטהורים ונקרא 'השקה' אבל שאר משקים טמאים אין להם טהרה במקווה. תמד הם מים שמשרים בהם חרצני ענבים ולאחר תסיסה הופך ליינ, קודם התסיסה נחשב למים ולכן אינו נקנה מכסף מעשר שני, פוסל את המקווה ונטהר ב'השקה' אבל לאחר התסיסה נחשב ליינ ונקנה מכסף מעשר שני, אינו פוסל את המקווה ואינו נטהר ב'השקה'.

במשנה כתוב שאדם שהוסיף כמות מים לחרצנים ולאחר מכן סחט ויצא מים באותה הכמות כלומר שלא נוסף יין מהחרצנים ר' יהודה מחייב במעשר ונחשב ליינ משום שיש לו טעם יין וחכמים פוטרים שאין זה נחשב לטעם של יין. ר' אלעזר הסביר שנחלקו בתמד שלא החמיץ אבל תמד שהחמיץ לכו"ע חייב במעשר והמשנה כדעת חכמים שפוטרים תמד שלא החמיץ. ר' נחמן הסביר שתמד לפני שהחמיץ לכו"ע נחשב למים ופטור ממעשר ונחלקו לאחר שהחמיץ והמשנה כדעת ר' יהודה שתמד לאחר שהחמיץ נחשב ליינ.

בריייתא כתוב שהקונה תמד בכסף מעשר ולאחר מכן החמיץ התגלה למפרע שהיה פרי מלכתחילה למרות שהיה נראה כמים ויצאו המעות לחולין, במשנה משמע שאם קנה תמד קודם שהחמיץ מכסף מעשר לא יצא הכסף לחולין רבה מעמיד שמדובר

חולין פרק א הכל שוחטין דף כו

'קטנה' יכולה למאן ולא יכול לחלוץ, 'נערה' יכולה לחלוץ ולא יכולה למאן, המשנה כדעת ר"מ אבל חכמים סוברים שגם נערה יכולה למאן עד שיתרבה השיער השחור.

בכל ערב שבת ויו"ט היו תוקעים בשופר תקיעה ותרועה להבדיל בין הקודש לחול לאסור עשיית מלאכה, במוצאי שבת ויו"ט היו מבדילים. יו"ט שחל בערב שבת היו תוקעים בע"ש להפסיק ממלאכות אוכל נפש שמותרות ביו"ט ולא היו מפסיקים בין התקיעה לתרועה שיהיה הבדל מתקיעה רגילה, ולא מבדילים משום שנכנסים לקדושה חמורה. יו"ט שחל להיות ביום ראשון לא היו תוקעים במוצאי שבת משום שלא מפרישים ממלאכה אבל מבדילים ואומרים בסיום הברכה 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש' משום שנכנסים לקדושה קלה, בתחילת הברכה אומרים 'המבדיל בין קודש לחול' משום שמונים את כל ההבדלות שעשה הקב"ה גם שאינם שייכים ליום זה כמו שאומרים 'בין אור לחושך בין ישראל לעמים'.

הדרן עלך פרק הכל שוחטין